

sats får fortalt de netværk uden for landets grænser, dem, der står som smuglere eller slusere over grænsen, at det ikke kan betale sig i Danmark, for der er en meget høj risiko for, at man bliver taget, eller at de folk, man sender ind over grænsen, ikke får ophold her i landet, hvis ikke de opfylder de krav, vi har om, at de skal være personligt forfulgt. Det skulle gerne have den klare præventive virkning, at de holder sig væk fra det danske samfund.

Så skal jeg sige til spørgsmålet om den organisation, som hr. Skaarup henviser til, Flygtninge Under Jorden: Jeg har ikke haft noget grundlag for i de besvarelser, jeg tidligere har givet på det spørgsmål, at knytte nogen sammenhæng mellem herværende udlændinge, der opholder sig illegalt, og den pågældende organisation. Og her kan jeg henviser til de skriftlige besvarelser, jeg tidligere har givet til forhenværende, men også nuværende partifæller til spørgeren.

Der er både nogle i det gamle Fremskridtsparti og nogle i det nye Fremskridtsparti, undskyld Dansk Folkeparti, der har stillet spørgsmål netop om den organisation. Tiden i dag tillader ikke at gå ned i de skriftlige besvarelser, jeg har givet om det spørgsmål.

Jeg skal så sige i forhold til selve spørgsmål nr. S 47, at Københavns Politi som nævnt ikke er i besiddelse af oplysninger om, at somaliere med bopæl i Danmark eller andre skjuler illegale flygtninge. Københavns Politi er derfor heller ikke bekendt med nogen sammenhæng mellem sådanne somaliere og Komiteen Flygtninge Under Jorden.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil gerne have lov til at gøre opmærksom på, at jeg kommer fra Dansk Folkeparti, og som sådan ikke har noget med et andet politisk parti her i Folketinget at gøre, hvis der skulle være tvivl om det, hvad der var tegn på.

Med hensyn til det fortsatte spørgsmål kunne jeg godt ønske mig at spørge justitsministeren i relation til et svar, der tidligere er afgivet her i Folketinget til fru Pia Kjærsgaard fra Dansk Folkeparti, hvor man har svaret, at der er en række personer, der er blevet udvist af Danmark. Det gælder 20 personer. Det fremgår af et svar fra den 24. oktober 1997. Af de personer er der flere, der er efterlyst. Der er flere, man ikke har kunnet finde. Der er flere, som man har fået

afvist. Og her vil jeg gerne bede justitsministeren svare på:

Hvad gør man i realiteten for at sikre, at personer, som bliver afvist som asylsøgere, også forlader landet? Hvor lang en periode kunne man forestille sig, der går fra, at man får besked om, at man er afvist og skal udsendes, til at man så rent faktisk bliver udsendt? Og hvordan foregår den udsendelse og afvisning i realiteten?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Spørgeren må undskylde, at jeg kom til at binde sammenhænge mellem spørgerens person og hr. Tom Behnke, men jeg troede, der havde været en fælles fortid – sådan er der jo nogle, der fornægter deres fortid – og jeg skal nok undlade at gøre det i fremtiden.

Så skal jeg svare på det konkrete spørgsmål om, hvordan proceduren er, hvis folk opholder sig illegalt her. I den politikreds, hvor vedkommende opholder sig, bliver der taget hånd om det, og vedkommende bliver indrapporteret til den centrale politienhed under rigspolitiet, som står for at ledsage dem, der skal ledsages ud af landet, eller sørge for at sende dem ud af landet eller eventuelt sørge for at bringe dem midlertidigt til Sandholmlejren, hvis det er personer, der skal frihedsberøves, eller hvis det på anden måde skal sikres, at man kan fastholde dem, indtil udsendelsen kan finde sted.

Men spørgeren ved lige så godt som jeg, at det jo ikke er et problem, som kun er gældende i Danmark, men det er det i en lang række lande. Når der er personer, der ikke lever op til vores bestemmelser i gældende lovgivning om at få opholdstilladelse eller varig opholdstilladelse, er der nogle lande, der ikke vil hjemtage deres egne statsborgere. Og det problem forsvinder ikke, uanset hvilken regering der ville have siddet herovre på bænken.

Det er et problem, som vi har som samfund. Det er et problem, som en lang række lande har. Det er et problem, vi ikke skal acceptere. Vi skal fortsætte arbejdet internationalt med pres på de lande, der ikke vil hjemtage deres egne statsborgere.

Jeg er glad for det samarbejde, indenrigsministeren og jeg har i Ministerrådet for Retlige og Indre Anliggender, hvor det er et problem, som efterhånden er kommet meget, meget højt på den politiske dagsorden i et godt europæisk samarbejde inden for EU.